

Sygn. akt I C 1124/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Anna Gembalska

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2016 r. w Kamiennej Górze na rozprawie

sprawy z powództwa W. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda W. G. kwotę 3.774,77 zł (trzy tysiące siedemset siedemdziesiąt cztery i 77/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.324,77 zł poczynając od dnia 22.10.2014 r. i liczonymi od kwoty 450,00 zł poczynając od dnia 26.03.2015 r.,

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda W. G. kwotę 1.278,68 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sygn. akt **I C 1124/15**

UZASADNIENIE

Powód W. G., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie z dnia 14.04.2015 r. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od (...) S.A. w W. kwoty 1.666,71 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.216,71 zł od dnia 22.10.2014 r. i od kwoty 450,00 zł od dnia 26.03.2015 r. Wniósł też o zasądzenie kosztów procesu.

W toku postępowania, powód rozszerzył powództwo i domagał się ostatecznie zasądzenia kwoty 3.774,77 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.324,77 zł poczynając od dnia 22.10.2014 r. i od kwoty 450,00 zł poczynając od dnia 26.03.2015 r. (k. 147 – 150 i 152 akt).

W uzasadnieniu pozwu twierdził, iż w dniu 2.10.2014 r. w wyniku kolizji drogowej uległ uszkodzeniu samochód marki R. (...), nr rej. (...) należący do powoda. Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Pozwany wypłacił poszkodowanemu świadczenie odszkodowawcze w kwocie 3.383,29 zł, które jednak nie skompensowało szkody, wobec czego zlecił sporządzenie opinii rzeczoznawcy. Oszacował on koszt naprawy pojazdu powoda na kwotę 7.758,95 zł i uznał szkodę za całkowitą, przy ustaleniu wartości pojazdu na 7.200,00 zł i wartości jego pozostałości na kwotę 2.600,00 zł. Dochodzona suma stanowi różnicę między kwotą 4.600,00 zł wynikającą w prywatnej opinii (7.200,00 zł – 2.600,00 zł), a wypłaconym odszkodowaniem.

Strona pozwana (...) S.A. z/s w W. wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, że świadczenie wypłacone poszkodowanemu w dniu 21.10.2014 r. w wysokości 3.383,29 zł odpowiada niezbędnym i ekonomicznie uzasadnionym kosztom naprawy uszkodzonego pojazdu. Zdaniem strony pozwanej, podstawę ustalenia kosztów naprawy powinny stanowić nowe części zamienne (...), nie zaś części oryginalne O, ponieważ uszkodzony wypadkiem pojazd był 10-letni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym w sprawie było że w dniu 2.10.2014 r. miała miejsce kolizja drogowa, w następstwie której uległ uszkodzeniu samochód marki R. (...), nr rej. (...), rok prod. 2004, należący do W. G.. Sprawca kolizji był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A., który w związku z tym wypłacił poszkodowanemu w dniu 21.10.2014 r. odszkodowanie wysokości 3.383,29 zł. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w decyzji odszkodowawczej pozwanej na k. 11 i 64 akt, ekspertyzie rzeczoznawcy pozwanej na k. 12 i 62 – 63 akt, formularzu zgłoszenia szkody na k. 41 – 45 akt i oświadczeniu wypadkowym na k. 46 – 47 akt oraz załączonych aktach szkodowych PL 2014100301608.

W. G. niezadowolony z wysokości przyznanego odszkodowania, zlecił sporządzenie opinii ekspertowi G. B., który koszty naprawy uszkodzonego pojazdu przy użyciu części oryginalnych ustalił na kwotę 7.758,95 zł i przy przyjęciu wartości pojazdu na kwotę 7.200,00 zł uznał szkodę za całkowitą.

(dowód: ekspertyza na k. 15 – 21 i 48 – 58 akt)

Rzeczoznawca G. B., po sporządzeniu kalkulacji naprawy samochodu powoda, wystawił powodowi w dniu 5.03.2015 r. rachunek a kwotę 450,00 zł

(dowód: faktura nr (...) na k. 21 i 71 akt)

Samochód R. (...), nr rej. (...), był zakupiony przez powoda salonie samochodowym i jedynym jego użytkownikiem była żona powoda, która korzystała z niego wyłącznie w celach prywatnych. Był serwisowany w (...) przez trzy lata gwarancji, a później okazjonalnie w zależności od potrzeby. Przebieg pojazdu w dniu wypadku wynosił ponad 60 tys. km. Wcześniej samochód nie miał żadnych wypadków i napraw. Powód naprawił uszkodzone auto niedługo po wypadku w prywatnym warsztacie w K. i kosztowało go to łącznie około sześć tysięcy złotych. Powód nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej, jest bezrobotny od pięciu lat i utrzymuje się z emerytury żony.

(dowód: zeznania powoda W. G. z dnia 29.05.2016 r. na k. 84 akt, załączone akta szkodowe PL 2014100301608 i opinia biegłego sądowego Z. U. z dnia 25.12.2015 r. na k. 101 – 121 akt)

Koszt naprawy samochodu marki R. (...), nr rej. (...), w związku z przedmiotową szkodą, według cen na dzień powstania szkody, wynosi 6.708,06 zł brutto (z podatkiem Vat). Samochód powoda nie nosi śladów wcześniejszych napraw, a uszkodzone w nim części są oryginalne i pochodzą od producenta pojazdu. Wartość pojazdu powoda w stanie uszkodzonym wskutek wypadku wynosi 7.800,00 zł. Szkada w pojeździe powoda nie jest całkowita, lecz częściowa.

(dowód: opinia biegłego sądowego Z. U. z dnia 25.12.2015 r. na k. 101 – 121 akt i opinia ustna tego biegłego z dnia 10.06.2016 r. na k. 151v. – 152 akt)

Pismem z dnia 11.03.2015 r. W. G. wezwał (...) S.A. do zapłaty w terminie do dnia 25.03.2015 r. kwoty 1.216,71 zł tytułem uzupełnienia odszkodowania odnośnie kosztów naprawy samochodu i kwoty 450,00 zł tytułem zwrotu kosztów biegłego G. B. poniesionych przez powoda.

(dowód: pismo 13-14 i 68 – 70 akt)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest uzasadnione.

Sama zasada odpowiedzialności (...) S.A. za szkodę, do jakiej doszło na skutek kolizji drogowej w dniu 2.10.2014 r. w samochodzie marki R. (...), nr rej. (...), stanowiącym własność W. G. była w sprawie bezsporna. (...) S.A. uznało tę odpowiedzialność i wypłaciło poszkodowanemu świadczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej za sprawcę wypadku w kwocie 3.383,29 zł. Poczynione w sprawie ustalenia dają podstawę do oceny, iż jest to świadczenie nie pokrywające w

pełni doznanej szkody. Zgodnie z regułą wynikającą z art. 361§ 2 k.c. na gruncie odpowiedzialności odszkodowawczej, obowiązuje zasada pełnego odszkodowania, a zatem odszkodowanie powinno pokryć w pełni doznaną szkodę. Sposób naprawienia szkody, czy to przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy też zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej zależy od wyboru poszkodowanego (art. 363 § 1 k.c.). Przy tym, odszkodowanie jest wymagalne niezależnie od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy i czy w ogóle zamierza ją naprawić.

Zgodnie zatem z przytoczonymi regułami świadczenie odszkodowawcze powinno być wypłacone w wysokości odpowiadającej kosztom przywrócenia uszkodzonego samochodu jego wartości przed wypadkiem.

Za podstawę ustalenia w tym zakresie Sąd wziął opinię biegłego sądowego Z. U.. Jego opinia była wyczerpująca i profesjonalna. Wnioski w nie zawarte były zrozumiałe i logiczne, a zastosowana metoda kalkulacji nie budziła żadnych zastrzeżeń. Należało z tej racji uznać jej pełną wartość dowodową. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania jej ustaleń. Opinia została sporządzona w taki sposób, że - będąc jednym z dowodów w sprawie - była zrozumiała i użyteczna dla celów, dla których została sporządzona. Podnieść trzeba, że powołany przez Sąd biegły miał wysokie kwalifikacje i posiadał gruntowne wiadomości w swojej dziedzinie, poparte rzetelną wiedzą i wszechstronną praktyką, wyłączające możliwość dowolności ocen. Biegły ustalił wartość pojazdu powoda w stanie uszkodzonym wskutek wypadku na kwotę 7.800,00 zł, zaś koszt jego niezbędnej, uzasadnionej naprawy na kwotę 6.708,06 zł brutto (z podatkiem Vat). Stwierdził w związku z tym, że szkoda w pojeździe powoda jest częściowa. Ustalił ponadto, że samochód powoda nie nosi śladów wcześniejszych napraw, a uszkodzone w nim części są oryginalne i pochodzą od producenta pojazdu. W toku postępowania nie wykazano, aby przed zdarzeniem w uszkodzonym pojeździe nie były zamontowane oryginalne części. Dlatego też dla ustalenia szkody w pełnej wysokości powinna być uwzględniona wartość oryginalnych części. Brak podstaw do przyjęcia, aby cena tych części miała być obniżona z uwagi na wiek pojazdu i stopień ich zużycia (zob. G. Bieniek:” Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe”, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2006r. s 151). W trakcie przesłuchania biegły sądowy Z. U. podtrzymał w całości swoją wcześniejszą pisemną opinię. W świetle jego ekspertyzy wartość szkody wyrażająca się w uzasadnionych kosztach naprawy wyniosła 6.708,06 zł brutto. Zważywszy, że pozwany wypłacił poszkodowanemu świadczenie w kwocie 3.383,29 zł, wysokość żądanej sumy mieści się w należnym odszkodowaniu (6.708,06 zł - 3.383,29 zł).

Powód uznał opinię biegłego sądowego w całości i w konsekwencji rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 3.774,77 zł. Strona pozwana zgłosiła natomiast do opinii biegłego sądowego zastrzeżenia wskazując, że koszty naprawy powinny być skalkulowane przy zastosowaniu części zamiennych (...). Podkreślić jednakże trzeba, iż Sąd nie ma obowiązku dążenia do sytuacji w której opinię biegłego zostaną przekonane strony. Wystarczy bowiem, gdy opinia będzie przekonująca dla sądu, który też wiążąco ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę (zob. wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2000 r., II UKN 483/99 - Lex nr 1218456).

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda, ponieważ były jasne, logiczne i spójne. Korelowały zarazem z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Wraz z nim, pozwalały na poczynienie ustaleń niezbędnych dla rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane wyżej

motywy – po myśli art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (t.j.: Dz.U. z 2013 r., poz. 392) w związku z art. 436 k.c. art. 361 § 2 k.c. i art. 805 § 1 k.c. – orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 455 k.c. i art. 14 ust 1 Ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (t.j.: Dz.U. z 2013 r., poz. 392), od kwoty 3.324,77 zł poczynając od zakończenia postępowania likwidacyjnego (wypłaty odszkodowania w dniu 22.10.2014 r.) i od kwoty 450,00 zł poczynając od jej wymagalności w terminie wskazanym w wezwaniu do zapłaty kosztów biegłego).

O kosztach procesu w punkcie II wyroku postanowiono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Zasądzono wynagrodzenie pełnomocnika według stawek minimalnych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Poza tym, zasądzeniu na rzecz powoda podlegała uiszczona przez niego opłata sądowa (łącznie 190,00 zł) i wydatki na biegłego (471,68 zł).